

Исторіи.

Слѣпый Старець.

Единъ пристарѣлый старецъ просяше милостыня. Премина край него единъ художникъ, и му тури въ рука-та една монета. Старець-ать го благослови до колко-то можа. Благодѣтель-ать достоинъ за това имя, почувствува, че сердце-то му ся надуваше: наковы сладки са тѣя двойны-те благославки! Воже мой! наковы наслажденія си опредѣлилъ за челоуѣка! Внутрѣ въ него, около него, во все-те созданія божіи, врѣдъ ся нахождатъ наслажденія-та, и тѣ са много. Да ся радува душата, когда струва благодѣяніе, то е едно благополучіе, то е божественна цѣлба.

Помня, че мой братъ, юще дѣте бѣше, ежедневно даваше милостыня одному слѣпому старцу, и кой-то осѣщаше наслада, не за милостыня-та коя-то му даваше братъ ми но за добродѣтель-та, коя-то украшаваше онова дѣте.

Добро сердце на едно дѣте.

Единъ воевода, любезень и благодѣтель на все-те сивойны, и на всякаго злополучнаго, кому-то можеше да спомогне, нарѣди одного челоуѣка на служба, за да му стори благодѣяніе, той челоуѣкъ понеже ся обходи злѣ отхварлиха го отъ тая служба,